

Mumun Işığında

– Süvari İzci · 02 Nisan 2012

Üç sınıf insan vardır kainat sarayında...Biri; her şeyden yakınır, şikayet eder. Ona göre yolunda giden hiç bir şey yoktur. Hiç bir şeyi beğenmez. Gel sen yap denilse asla yerinden kımıldamaz. Bu acayip insanın yüzüne şamarı asırlar ötesinden bilginin efendisi Aristo yapıştırır...KARANLIĞI LANETLEMECTENSE, BİR MUM YAK...

Diğeri ise; başarılıdır, çalışır, çabalar. Bir şeyleri elde eder. Ama bu kişiler öyle bir çamura saplanmışlardır ki, isteseler de çıkamazlar. Bu tarz kişiler paylaşmayı bilmezler. Kazandıkları şeyleri paylaşmadıklarından mutlulukları kısırdır. Bu insana merhamet abidesi Mevlana sesleniyor..

BİR MUM DİĞER BİR MUMU TUTUŞTURMAKLA, IŞIĞINDAN BİR ŞEY KAYBETMEZ.

En sonuncusu ise her şeyini insanlığa adar, inandığı uğurda erir, fani varlığını yok eder. İnsanların mutluluğunu gördükçe rahatlar ve içini huzur kaplar. Alnından öpülesi bu insana gereken manevi değeri atalarımız vermiştir..

MUM DİBİNE IŞIK VERMEZ